

రాత్రి

వల్లగా పాపంలా పెరుకు పోకు
తుంది.

చలి.

వెచ్చగా హాయిగా లేడు.

మాదులా పొడుస్తన్నది.

అనంతం తెల్లటి పక్కమీద వడు
తువి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

వొంగి కిటికీకున్న తెరలు పక్కకి
తీశాడు.

కుతూహలంగా చూశాడు.

అనందంగా నవ్వుకున్నాడు

రాత్రి—

చలి—

రహస్యాలు చెబుకున్నయి.

శృష్టి పుటలు విప్పకుంటున్నా.

సిగరెట్ కీచితంలా సురసుర

కాలుతున్నది.

చేతికున్న గడియారం మధు

రంగా టిక్ టిక్ మంటున్నది.

అనంతం కనిగా దానివంక

చూశాడు.

'కీచితం వృథా పోతున్నది'

అంది గడియారం.

అనంతం కోపంగా వాచి తీసి

పువకం మ్యలో పెట్టాడు.

కిటికీలోంచి తొంగి చూశాడు.

'పాలు' అంది పక్కంటి 'X'

భార్య.

'X' భార్యను తినే పేటటు

చూశాడు.

ఏమిటో, ఎప్పుడు చూడనట్లు—

అ ర్ప ణ

ఎవరెవని చూస్తారని సిగ్గయినా
ఉండదూ?

సాహా ఆ 'సిరజ్' ఆ చూపుకే
అదోలా వచ్చింది.

ముప్పై ఆరు సంవత్సరాల
సిరజ్, కాతు సిరజమ్మ బుగ్గల

సొట్టలు వడ్డాయి,

అనంతానికి నవ్వు వచ్చింది. ఆ
చింత అశోభం ఎక్కడో గుండె

మారుమూలలో కదిలింది.

'ఎక్స్' వంక అనూయనా
చూశాడు.

విడికి ఇకా ఏం రొమాన్స్?

'X' ఉరుకోలేడు,

'ఏంలా వదుకున్నారా?'

అన్నాడు.

అనంతం చిన్నాడు. చెవులు

రిక్కించుకుని మరీ చిన్నాడు.

'ఏది ముఖంలో ఇంకా ఏమిటి

శృష్ట—

నీరజమ్మ తలూపింది వక్కవ
 తూర్పుది పాలు నోటి కందింది
 "నువ్వు తాగెయి" ఎక్స్ నీర
 జమ్మ నోరు తెరిచి బలవంతాన
 పోకాడు

"అబ్బ! ఏమిటి మీరు మరిను!
 మోటుతనం" అంది ఎక్స్ భార్య
 నీరజమ్మ
 "అ! అ!"

ఫ! వీడి సరవం బంగారంగాను.
 పికంగా నోట్లో నోరు పెట్టేశాడు!
 "ఏమిటిది, ఎవరైనా చూస్తారు?"
 ఎక్స్ కి ఉపారు కలిగవట్టుంది.
 "అలుమగల మధ్యమన్నది ఎవరికి
 తెలియదని"

వీడికి పాటలు కూడ వచ్చా?
 అనంతానికి కొరపోయింది
 దిండు తీసుకుని, రొమ్ము కావించు
 కున్నాడు

ఈ పాటికి "అ దేం" చేస్తుం
 టుందో?
 ఏం చేస్తుంది?

అనంతం సిగరెట్ అర్చేశాడు.
 ఏమిటి ఉత్సాహం?
 "వదుకోండి బాబు, ప్రొద్దు
 త్నుంచి చాకిరిచేసి చేసి అలసి
 పోయాను—" అంది నీరజమ్మ
 అనంతం ఒళ్ళు మండింది ఏం
 అంత సంపాదిస్తున్నాడుగా, ఒ వని
 తేసేదాన్ని పెట్టుకోకూడదూ?
 ఉహు! !

"వదుకోటానికేం తొందర?"

కుచ్చెళ్ళు లాగేకాదు ఎక్స్
 అనంతం దిగులుగా గడ్డం తడుము
 కున్నాడు

ఎన్నాళ్ళ మంచి ఇలా ప్రీతి
 వంచన చేయటం?
 ఏమిటా అకరణ?
 మంచండిగి వెళ్ళాడు.
 బీడువా తెరిచి బ్రాంది కాత్త
 నోట్లో పోసుకున్నాడు.

గోడ దగరకు వెళ్ళి భార్య పాటో
 తీసి ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.

"దార్లింగ్, వదుకుంటామా?"
 అన్నాడు నీరజంగా
 వదుకున్నాడు

మళ్ళా లేచి కూర్చున్నాడు.
 ఎక్స్ ఏం చేస్తున్నాడో?
 ముందుకు జరిగి కిటికీలోంచి
 చూశాడ.

"కిటికీ తలుపు వేయండి అవత
 లాయన లేస్తే కనవడతాం" అంది
 నీరజమ్మ
 ఎక్స్ ఎడం చేత్తో తలుపు
 మూశాడు

కుడిచేత్తో—?
 అన తం అవలించాడు.
 విసుగా చూశాడు.
 లైటు వేద్దామని లేచి మాటే
 కాదు

నైట్ బ్రెన్ విప్పేసి లుంగీ కట్టు
 కున్నాడు.
 లాల్పి వేసుకున్నాడు.
 నీరువాలో వర్షు తీసి చూశాడు.

వది వది రూపాయల నోటు
కొంత చిల్లర వున్నయ్.

ఇంటికి కాళంపెట్టి రోడ్డు దాద
కొచ్చాడు.

వక్క ఎక్స్ ఇట్లు తలుపువేసి
వుంది.

వెళ్ళి నిరిస్తే ఇప్పుడు—

అనంతం నవ్వుకున్నాడ.

“బాబు, రిక్షా.”

“అ! వస్తావా? సెంటర్కి
పోసి.”

రిక్షా పోతూంది.

ఎంటుకు సెంటర్కి ?

సినిమా వడిలాయ్. రోడ్డు నిండా
జనం.

అనంతం ఒళ్ళ తా కళ్లు చేసు
కుని అడవాళ్ళని చూశాడు. వాళ్ళు
ముఖం చిట్టింది తప్పకు పోతుంటే
అనందించాడు.

“సెంటర్ కొచ్చినాం”

వచ్చామా ?

దిగాడు చుట్టూ చూశాడు.

పక్కత చూసితా, చావక. అద
చావక.

అనంతానికి తల వేసింది. అతగా
చూశాడు.

'దబ్బలు తడేయ్యి ది ఇంతా
తీకం అయితే—'

'అసంకం రిక్షావాద్ని చూశాడు.

'అవకేటి ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

'అలంక రికి పో.'

'చినినూ కాడికాళి' అన్నాడు
రిక్షావాడు.

'అలా'

'అందకూ.'

'పోనీకోయ్.'

పోయాడు.

'అలంక రి తోప్పినివాల.'

తిగాడు. చుట్టూ చూశాడు.

అదవాగిన లేదు.

చుక్కా 'క్షా' ఎక్కాడు. రిక్షా
వాడు చినుగా చూశాడు.

'పోనీ.'

'యూడకి?'

అనంతం వెరిగా చూశాడు.

'అదే నిం తో తటులేదు.'

రిక్షా వాడి కళ్ళుండి.

'తల్లాగి.'

'ఎక్కడికి?'

రిక్షావాడు రహస్యంగా వెప్పాడు

'నుంచి యువకులున్నారు.'

అనంతం అతగా 'పోనీ' అన్నాడు

రిక్షావాడు ఉపాసనలోక్కాడు.

గుడికల రంగుగా అపాడు.

'ఉదు మవ్య ఇక్కడికి తీసు
కురా.'

రిక్షావాడు వెళ్ళాడు.

'పాతికరూపాయలు అయికలాను'

అన్నాడు తిగివచ్చి

'యాభయి యిస్తాను రాత్రంతా

వాలో ఖంటి.'

రిక్షావాడు మళ్ళీ వెళ్ళాడు.

ఇరవై ఏళ్ళ యువ తిలో తిరిగి

వచ్చాడు.

'కుక్క'

వక కిజరిగాడు ఎక్కి కూర్చుండి

రిక్షా వాడు పోనిచ్చాడు.

అనంతం దారిపొడుగునా అమెతే

చూసూ కూర్చున్నాడు

నీ జన్మకో పోయ్యుకున్నాడు.

'నచ్చి' అన్నాడు.

అమెనవ్వింది.వరిక్షగాచూశాడు.

నీరజమ్మలా టుగ్గులు సొట్టులువేలే

యించుకోలేదు.

'గుడ్'

రిక్షా బజారులోకి పోతోంది.

'అటు కాదు. రైల్వేగేటువైపు

పోనీ'

'చూ ఇంటికి కాదా?' అంది

అమె.

'గాదు'

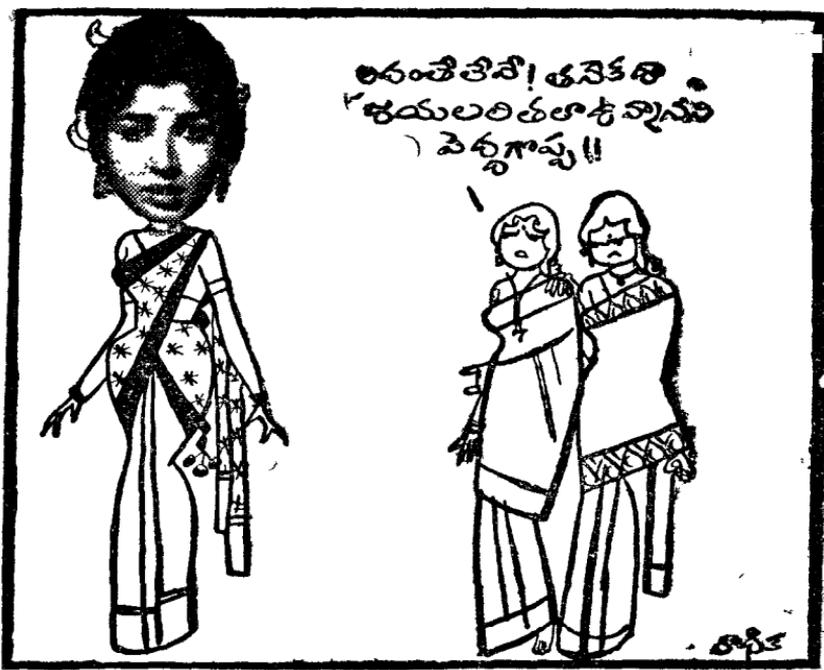
'షీహితుడి రూంకా?'

'కాదు.'

'మరి?'

'రెబుతగా?'

రైలు గేటు దాటింది రిక్షా.

'బాగా పైకి పోనీ.'
 'అబ్బయి వక్కో సోయాయి.
 త ద్రుగు-కృక గా పైకి చచ్చాకు.
 వెళ్ళేటా వెకి చులామా
 చేదినలు మునుసోం ది నెంతు
 రోడు.
 కలి కృబులో లేవమై ది.
 'నూచకి పుకాళి'
 రిక్షా కాడి నలుగుడ.
 'అత్త.'
 డిారు.
 వదిరూ సాయల వోటు రిక్షా కాడి
 ఇంత వచ్చి న్నోం ది తాదు
 వెళ్ళి సోయాదు

'ఇన్ని ది తెందుకు తిరు
 కొలారు?'
 'అ, శయనగా?'
 'యమె దుకు? అలవాటే.'
 'శే?'
 'మీం కొ దిని మా గుడిక
 ల కి గాను. వాళ్ళ ఇళ్ళకే తిరుగ
 పోతారు.'
 అనంతం అమెనే చూస్తున్నాడు.
 నీరజస్మి దిద 'తూ వుంటుంది.
 చులామా' తెందు చేసు లు
 వారి అమెను ఎక్కువ వ్నాడ.
 అమె శామె కల్పా శేకుం
 వేకి.

'గాలిలో తేలిపోయామా!'
 ఆమె నివ్వండి.
 రోడ్డుమట్టకు వడిచాడు.
 'వలిగా వుంది' అంది.
 'అందుకే వేడి బొగిలింత'
 'దొంపండి'
 'ఉవూ...'
 'ఎంత దూరమిలా?'
 'తప్పాగా చల్ మోహన్ రంగా
 అంటూ పోదాం.'
 'నేను చాలేను బాబు.'

అగిపోయాడు. దింపాడు.
 బొబ్బరి తోటలోకి పోయాడు.
 'కూర్చో.'
 ఇసుక దిబ్బమీద కూర్చుంది.
 పక్కన కూర్చున్నాడు.
 బాళ్ళులాగి బొబ్బి వదుకున్నాడు.
 వేమిట ముఖాన కప్పకన్నాడు.
 వేళ్ళతో ఇసుకలో గీతలుగీస్తూ
 కూర్చుంది.
 'నీ పేరు.'
 'వంకజం'
 'అంటే.'
 'మిమ్మంటే!'
 'వంకజామనే?'
 'లేదీ నిల్చుంది. అతని వంక
 చూసేంది.
 'అల్లవీర పోలనముద్రం' వుంది.
 ఆ పోలనముద్రం నిల్చిన కిల్చిలా
 వుంది ఆమె. వెన్నెలల మెరిసి
 పోతూ.
 ఆమె నడచుంటే ఒక సొందర్య
 ప్రవాహం కదిలి పోతున్నట్టుంది.
 మలెపూలు గాలి కలిసిపోయాయి.
 'తెల్ల పీఠ కట్టుకన్న దెవలి
 కోసము.
 మలెపూలు పెట్టు కన్న దెవలి
 కోసము'
 నోకజం వచ్చింది.
 'ఈ రాకంకా ఇక్కడేనా?'
 'అం! ఈ తోట నా ప్నేపాతు
 దిదే!'

మూలశంకకు
 త్వరగా
 నమ్మక మైన
హెడన్ సాతో
 ధీకత్వను పోషించండి
 - గస్త్రచికిత్స
అనసరీ ములెదు!

DOL327/1-50

చొకలకం పొడదు వానః గువ్య
 ంది.

నీరజమ్మ బుగ్గలు కొరికి నిద్ర పోయి వుంటాడు ఫలానావాడు.

"మీరేం చేస్తాంటారు?"

"అంటే ఉద్యోగమా?"

తలూపింది.

తెప్పాడు.

"ఎంత మీ తీతం!"

"ఎనిమిదోందలు"

తేబలు తడుముకుని బ్రాంది బాటిల్ తీకాడు

గొంతులో పోసుకున్నాడు.

"ఉః"

"అలవాటు లేకు"

"అలవాటేమిటి?"

దగ్గరకు లాక్కుని బలవంతాన వోరు తెరిచి పోకాడు

"అబ్బ" దగ్గింకి.

వర్షు తీకాడు. భార్య ఫోటో వచ్చుతు కనిపించింది. వచ్చన తూకాడు.

"తీసుకో."

వర్షు విసిరేకాడు.

తీసుకుంది తెరిచి చూసింది.

"యాభయ్యేగా ఇస్తానంది?"

"అయితే!"

"ఇంతులో తొంభై వున్నయ్."

"వరవాలేకు తీసుకో."

ఆమె శృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చూసింది.

నీరజమ్మ మొగుడిచేతుల్లో వాలి పోయి అయింది

ఎక్స్ అణువణువునీ స్పర్శిస్తూ ఆనందిస్తూ వుంటాడు

"మీ భార్య లేదా యిక్కడ?"

"నీ కెలా తెలుసు"

కిలకిలా నవ్వింది

"ఉంటే మీరు నాకోసం మెంతు కొన్నారు!"

"ఏం, మేం గాకూడదా!"

ముందుకు జరిగి కుచ్చెక్కు లాగే కాదు చీర కెతుల్లోకి వచ్చేసింది.

నముషంలా చీర అతనిమీద పడింది. తీసి ఉండచుటాడు.

లంగాతో - దేవకస్యేలా వుంది.

ఆమె ఒక్క దాచుకోటానికీకూడ ప్రయత్నించలేదు

వట్టుకోబోయాడు

వట్టెత్తింది కిలకిలా నవ్వుతూ.

చెట్టుచాటున నుంచు దగ్గరికి

● రోగి : నన్ను చూద్దానికి చాలా ప్రయత్నాలు తీసా కున్నారు చాలా థాంక్సు!

డాక్టరు : అః! దాం దీముందీ అయినా మిమ్మల్ని చూద్దానికి రాలేకులెండి. పక్కవీధిలో ఇంకో పేషంటున్నాడు. ఒక్కచెట్టుతో రెండు పక్షులు - హ.. హ.. హ... (ఇది విట్టు.)

తాగానే కనుముచుట్టూ కేతులు
వేకాదు.

'నాకంటే నీదే ఎక్కువ సుపా
దన'

పెదవులు కలిపాడు. కిక్కిరలు
పెట్టాడు బలమంకా ఉవయోగించి
తొమ్మిటి వాతుకున్నాడు ఉపిరా
దక నులుం ము 'వైపును కిప్పింది.

'ఎందరు మాలా ఇవ్వరు'

'అందిరిగి ఇలా నుభవిస్తాడు'

'ఎందరూ మీలా నుభాన్ని

వంచకొస్తాడు'

'మీకు పెళ్ళాముంచా!'

'అయ్యో, నావమాత్రానికే'

'నాంటే!'

కెవిలో చెప్పింది

'బుగ్గలు కొరికెయ్యనా!'

'మీ సంపాదన అలా ఇలా
ఖర్చు చేస్తారా!'

అమె బరువుగా ఉపిరిపీలుస్తు
న్నది.

ఎక్కడో దూరంగా రైలు వెళ్ళి
పోతున్న చప్పుడు.

అమె యనుకోలో వదుకుంది.

తక్కువ పడుతున్నాడు.

'అమ్మమ్మమ్మమ్మమ్మ'

'నీ మా, వాది పెట్టుకుంటాలేదు'

'ఎంతుకనకి?'

'దాన్ని చూస్తే నాకు కోపం'

అమాయికంగా చూసింది.

'నీ కీచితం ఖర్చయిపోతున్నది'

అని బెలుకుంటుంది. అందుకు కోపం.

'ఖలేవారే'

'ఉప్పెనలా మీద పడింది.

అతనిలో సముద్రం పొంగింది.
ఉద్రేకంతో అమె ఆధారాలు కంపిస్తు
న్నాయి. తొడలమీద చేతులుపెట్టి
అదిమివట్టాడు.

ఒక్క క్షణం.

శరీరమంతా అబువై అ అబువు
ఒక విచిత్రమైన అనుభవంతో అత్య
యింది.

'అన్నా' మత్తుగా అంది.

'ఏమిటి!'

'అనందం'

'క్షణికమేగా!'

నవ్వింది.

'కాశ్చితం చేయండి'

అమె తొడలపైన తొడలు, పెద
వులపై పెదవులు - కళ్ళలో కళ్ళు -
ఈ సంత్రంలో ఒకనాటి అతిథి.

'పంకజం' కలలోఉంది వలన
చాడు.

మత్తుగా వదుకుంది.

అతని అనుభవంకదాలు కబాబుగా
విడిపోయి బక్యమౌతున్నది.

నీరజమ్మ - ని -

ఎన్నేళ్ళుగా ఫలానావాడు -

అమాట కోస్తే తనుమాత్రం తన
ఖార్యని -

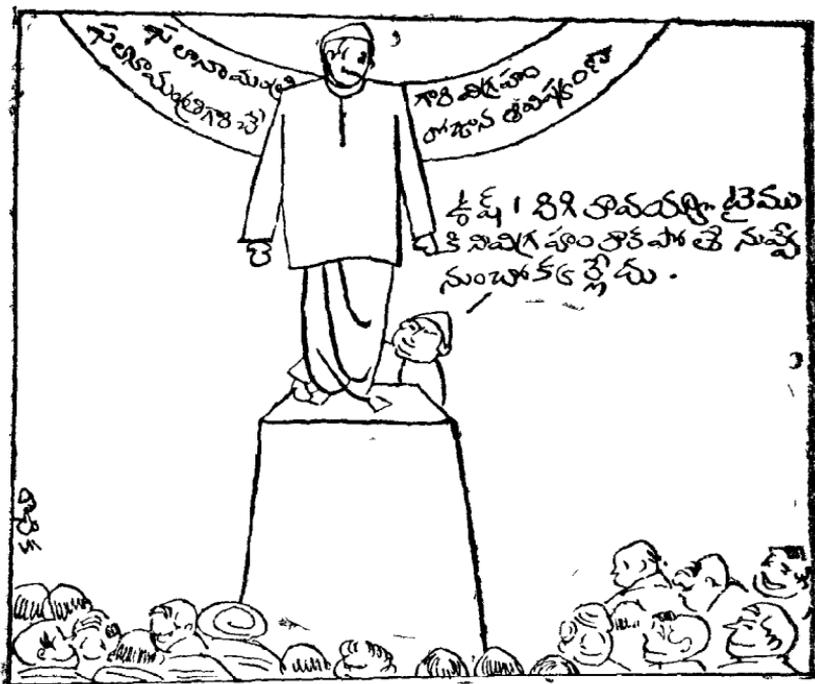
ఈ రోజు మాత్రం కొత్తగావు ది.

ఈ అనందం ఖరీదు తొంభై
రూపాయలు .

*

'హలో, గుడ్ మార్నింగ్'
 ఎక్స్ ప్రిమ్ చేకాదు.
 ఉదయం వస్తుంటే వీడికకువ
 మేమిటి మధ్య!
 'గుడ్ మార్నింగ్'
 'రాత్రి మీరు లేరా!'
 'లేను. స్నేహితుడితో నినిమా
 కెళ్లి అక్కడే వదుతున్నాను.'
 'ఎక్కడ, నినిమా హాలోనా!'
 జోకోకి పకపకా నవ్వాడు.
 'కాదు. స్నేహితుడింట్లో!'
 'అమ్మాయి ఇప్పుడప్పుడే రాదా
 మీమిటి?'
 'రావాలి. ఇవ్వాలో రేఫో.'
 లి పలికి పోయాడు.
 వక్కమీదున్న భార్య ఫోటో
 కుకి తగిలించాడు.
 'హలో, డియర్, ఆ పంకజాన్ని
 బ్వి ఇంట్లో పెట్టుకోవాలనుంది.
 పంటావు!' అన్నాడు.
 భార్య ఫోటో మాటాడలేదు.
 ద్యూటి - ద్యూటి -
 'తైం చూడక తప్పలేము.
 పది కాంగానే అఫీసు.
 వెధవ అఫీసు.
 తను కనుక ప్రధానమంత్రియితే
 ఈ అఫీసులన్నింటిని తీసిపారేస్తాడు.
 కానీ, కాదు. కనుక అఫీసుకు
 పోయాడు.
 'ఫోన్ సార్'
 అఫీసుకు రాగానే మొదలు -

ఫోనులు- తెలి గ్రాములు - ఉత్త
 రాలు-
 'హలో'
 'హలో'
 'అనంతంగా రేనా!'
 'గారే'
 'నేను 'ఎక్స్'సి'
 'ఉం'
 'ఓ సారి వస్తారా!'
 'మీ ఫోనులో రానుబాబు.
 నాకు భయం.'
 ఎక్స్ పకపకా నవ్వాడు.
 'మరేం భయంలేదు రండి.
 అంటు-'
 'మిమిటం త కల్లుము. అందులో
 తనతో!
 'ఏం వస్తారా.'
 'అలాగే'
 ఫోను పెట్టెని లేచాడు.
 'రండి. రండి. కూర్చోండి.
 కాఫీ- టీ-'
 ఎక్స్ స్వాగతం చెప్పాడు.
 'నో. ధాంక్స్. ఏమిటంత అర్జంటు
 వని.'
 'మీ వర్సేట్'
 'చగ్గా!'
 'ఎస్. సార్, డబ్బు పెట్టుకుంటారే
 వర్స. ఏదీ'
 అనంతం జేబులు తడుముతు
 న్నాడు.
 'ఇంట్లో వుండేమో!'
 'ఉండని గట్టిగా చెప్పగలతా!'

'ఉంటే ఉంటుంది. ఎక్కడికి పోకుండి!'

'అరుసారిగా దాన్ని మీ రెప్పుడు చూశారు!'

'ఎన్న ప్రాద్దునం ఏం!'

ఈ వర్షు మీదేనా.'

అనంతం ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ఎక్స్ - చేతిలో వర్షు - రాత్రి

తను వంకజానికిచ్చిన వర్షు - మిల మిల మెరుస్తున్నది.

తనదే!

వీడికెలా దొరికింది!

'వర్షు ప్రోతున్నావా! ఈ వర్షు మీదే. కాదా?'

అనంతం వణుకుతున్న చేతులతో తీసుకున్నాడు.

చూశాడు.

లోపల వికిటింగ్ కార్డు. భార్య ఫాటో.

రాత్రి వంకజానికిచ్చిన లొంట్ల రూపాయలు.

'మీకెలా దొరికింది?'

ఎక్స్ నవ్వాడు గర్వంగా.

'దొరకలేదు. వణుకున్నాను.'

అయోమయంగా నూకాడు.

'ప్రాద్దున వ్యతిచారగృహాలమీద దాడిచేశాం. ఒక గుడికలో ఒక చిలుకలతోలికి దగ్గర దొరికింది.

మొత్తూ రాత్రి మీరు నేను పాకాడం.
 కడుక మీరు దానిదగరకు వెళ్ళ
 తేజు (అది వేళ వెళ్ళారేమో అనుకో
 టాసి) నన్నరాత్రి మీరు మీ
 స్నేహితుడితో కలిసి సినిమాకి వెళ్ళి
 అక్కడే వదుకున్నారు. అవునా! మరి
 ఈ వర్స్ లా వచ్చింది! దబాయిం
 చాడు.

దొంగతనం చేశానని ఒప్పేను
 కుంది.

"ఇనస్పెక్టర్..."

"ఎవునుసార్. ఏయ్ వైవ్ వాట్
 టు, దాస్సి తీసుకురా..."

తెచ్చాడు.

వంకజం.

తెల చీర ఇసుకలోపడి పొర్లాడి
 మొరకలయింది,

మల్లెపూలు వదిలివయి.

తీక్షణంగా చూసింది.

తం వంచుకున్నారు.

"ఈ దొరసానే మీ వద్ద దొంగ
 తనం చేసింది..."

మాట్లాడలేకపోయాడు.

కాని గుండె అలని పోయి
 పిట్టింది,

విజం ఎందుకు చెప్పలేదు!

ఎంకకు? ఎంకకు?

"అదవాళ్ళు కూడ ఏక పాకె
 టింగేకి తయారరై ఇహ మేం
 కాకాల్సిందే"

అనంతం బలంగా మాటలు కూడ
 చేసుకున్నారు.

"ఇనస్పెక్టర్, చిన్న రిక్వెస్టు"

"ఏమిటి"

"అవెను వదిలేయండి"

"హ్యాట్"

ఎక్స్- అదే ఇనస్పెక్టర్ తోడ
 తెరిచాడు

"ఎవును. ఇందులో నా పొర
 పాటుకూడా వుంది నా అజాగ్రత్త
 కూడా వుంది అది గాక ఈ కోర్టులు
 తిరగటం నా కిష్టలేదు"

ఇనస్పెక్టర్ ఒకక్షణం ఆలోచిం
 చాడు

"అల్ రెట్. మీని కోర్టి నా
 కాసింది. ఏయ్ అమ్మాయ్, అయన
 మంచివాడు కనుక నిన్ను వదిలేయ
 మన్నాడు బుద్ధిగా బ్రతుకు. అయినా
 మన భారతదేశంలో స్త్రీలు ఇలా
 తయారవుతున్నారేమండీ..."

అన తం వినిపించుకోలేడు. అతని
 కాళ్ళకి ద భూమి కనిపిస్తుంది,
 రాత్రి అయి చిప్పిన ముఖానికి
 విలవన!

నూటిగా అమెవంక చూడలేక
 పోయాడు

మనసులో ఎంతో చెప్పాలనుంది,
 కాని అతనికి గొంతులో తంఘం
 అడువడింది.

భయంకరమైన మూగకనం అత
 రించింది.

క్రమంగా అతని మనసులో
 "విజం" నిద్రపోయింది.

"వసాను, అఫీసులో వముడి"

"ఓరె"

తలవంచుకుని వెళ్ళిపోయాడు"

